

Sygn. akt IV KK 132/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 maja 2016r.,
sprawy **R. L.**
skazanego z art. 197 § 1 i in. kk
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt IX Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt II K [...];

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 3 czerwca 2015 r. R. L. skazany został za przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 i art. 197 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. z zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeczono nawiązkę w kwocie 2000 zł na rzecz pokrzywdzonej.

W apelacji od tego wyroku obrońca oskarżonego zarzucił obrazę przepisów postępowania - art. 7 i art. 410 k.p.k., art. 201 k.p.k., a w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych,

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 4 września 2015 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego: 1) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegające na zaniechaniu przez Sąd odwoławczy rozważenia i ustosunkowania się do wszystkich zarzutów i argumentów podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonego; 2) art. 201 k.p.k. poprzez niezasadną akceptację przez Sąd Okręgowy opinii psychologicznej, gdyż jest opinią niepełną bowiem została sporządzona bez przeprowadzenia wywiadu psychologicznego z pokrzywdzoną, nie zawiera opisu metod i sposobu przeprowadzania badania psychologicznego. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Komparycja kasacji, jak i argumentacja uzasadnienia, koncentruje się wokół zagadnienia prawidłowości oceny dowodów, w szczególności zeznań pokrzywdzonej, w kontekście nieprawidłowo ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego. Porównanie zarzutów apelacyjnych i kasacyjnych prowadzi do wniosku, że kasacja co do swej istoty, niezależnie od pozornych, formalnych i ogólnych zarzutów rażącego naruszenia prawa, praktycznie sugeruje błędy w ustaleniach faktycznych, stanowi w znacznym zakresie powielenie apelacji, sprowadza się do polemiki z ocenami i ustaleniami Sądu I instancji.

W świetle analizy uzasadnienia zaskarżonego wyroku stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy w K. wnikliwie, wszechstronnie i rzetelnie rozważył i ocenił wszystkie zarzuty apelacji w sposób wyczerpujący wyjaśnił, dlatego zarzuty i wnioski apelacji obrońcy nie mogły być uznane za zasadne.

Wbrew sugestiom autora skargi nie można utożsamiać faktu niepodzielenia zasadności podniesionych w apelacji zarzutów z rażącym naruszeniem wskazanych w kasacji przepisów prawa procesowego.

Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że doszło do niepełnego czy nierzetelnego rozpoznania środka odwoławczego, a tym samym do rażącego naruszenia art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k.

Zarzut naruszenia art. 201 § k.p.k. jest chybiony. Sąd odwoławczy odniósł się do kwestii wiarygodności opinii psychologicznej, trafnie wskazał, że brak wywiadu od pokrzywdzonej, w realiach sprawy, nie daje podstaw do przyjęcia wadliwości opinii biegłego.

W tym stanie rzeczy, podzielając stanowisko prokuratora, przedstawione w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną